

I = 6000

Stužica

V mlkvom náruči
zovretý duch času.
(Asi sa mu páči
nesmrteľnosť.)
Mŕtvi sú
žriedlom života.
Žiadny hosť,
len machová zeleň
hlbokého hvozdu
a krásna clivota.
Nebeská báň
z vetiev košatých
núka pokoj blaživý.
Mŕtvi a živí
na veky vekov
vo vzácnej jednote.
S pokorou kráčaj,
človek,
a chráň si...

Richard Šoth
ZŠ s MŠ, SNP 412, Stakčín

8. A

Miesto zázrakov

Na východo- pol'sko – ukrajinskom pohraničí,
je počuť spev slávičí.

Ligotavá hladina Stariny,
na ňu sa viem dívať nekonečné hodiny.

Pralesy Rožok, Havešová či Stučica,
tam žije naša veľká štvorica.

Medveď, vlk, rys ostrovid aj mačka divá
a náš prales ešte omnoho viac ukrýva.

A čo z tmavej oblohy?

Ste zvedaví na súradnice tejto polohy?

Za horami budú hory,

za horou zas les.

A ja chcem len slnko

zajtra ako dnes.

Mária Lišaniková

ZŠ s MŠ Zemplínske Hámre

9.ročník

RAJ

Babička mi rozprávala,
aké krásne detstvo mala,
vtom nádhernom našom kraji,
plnom všetkých lúčnych vôní.

Poloniny sú ten kraj,
keď prírodou ticho kráčaš,
zažiješ tam druhý raj.

Nad horami máš chuť vznášať sa
a vidieť všetku tú krásu zhora,
medveďa, líšku, vlka, zubra i najmenšieho tvora,
motýle aj chrobáčky, lúky plné kvetov
akoby si vchádzal do rozprávkových svetov.

Starina – jej úchvatná hladina,
čo mnohým ľuďom domov vzala,
aby ďalším vodu darovala.
Vznešené sú krásne Poloniny,
našich predkov domov jediný.
Chráňme si ho ako oko v hlave,
nech ho našim deťom nedotknutý dáme.

Zuzana Straková

6.ročník

ZŠ, Komenského 2666/16

069 01 Snina

2. KATEGÓRIA

III. 100.

Krása Polonín

Ned'aleko od nás
krásne lesy máme,
Národným parkom Poloniny
ich nazývame.

Pekné hory, lesy, lúky,
občas dáka planina.
Uprostred nich rozlieha sa
vodná nádrž Starina.

To je veru krásne miesto,
je to chotár veľiký.
V dedinách sa nachádzajú
krásne drevené kostolíky.

Prešiel som už rôzne miesta,
dokonca aj krajiny.
Najkrajším kútom sveta
sú naše Poloniny.

Marek Čus 5.r.
ZŠ s MŠ Dlhé nad Cirochou

III. 1000

Poloniny

Vysoko nad nami vrcholky tajomných hôr,
kde vetrom hnané oblaky sa snúbia v zbor,
tam Poloniny stoja, pýšia sa svojou krásou,
v divokej prírode ticho sa zdraví s nami každou chvíľou.
Jej vrcholky pokryté sú bielou perinou snehu,
a krištáľovo čisté potoky šumia pod nehou,
tam medzi skalami chodníky sa strácajú v diaľke
a z každej strany hory nás fascinujú svojou silou.
Kam oko dovidí, všade len les a zeleň,
hory, pohoria, lesy, nekonečné roviny a lúky zelené.
A na obzore sa týčia nádherné, tajomné vrcholky,
výzva pre každého, kto chce objavovať svet a poznávať ho všetkými zmyslami.
V Poloninách ticho vládne a príroda má čaro svoje,
čistý vzduch, stromy, kvety, žijú svoj život spokojne.
A my si to užívame, hľadáme ticho, pokoj a harmóniu,
tam, v Poloninách, kde sa snažíme zobrať si každý kúsok nádychu.
Poliny nám dávajú veľa krásy, sily, lásky a radosti,
koľko krásnych príbehov a zážitkov sa nám tam podarilo zažiť,
tam hore, v srdci prírody, ľudia majú svoj život,
tam hore, v srdci Polonín, sa cítime byť ako doma, a to nás úplne vždy očarí.

Clara
10.10.10

Poloneny

Poloneny krásni luky, de sonce sa vperat'
a pud nema stari fisy, kos zemskoho neba.

V Polonenach ovci vyvut', po dolini čuti,
Jasni zvizdy jim furt sviťat', tu jim radost' žyti.

V polonenskych fisch zubra mož stričati,
karpatskoho voliňa čuti tu ryčati.

Poloneny, prekrasnyj to kraj,
drevjaňi cerkvi našych predku dar.

Bez jednoho klinca jich mastry stavľali,
žeby sa ľude, de moleti mali.

Poloneny- prekrasna priroda,
Starinska vodička i čista obloha.

Poloneny moji, Vy prešumnyj kraj,
pro nas Rusinu jak nebeskyj raj.

Nela Gebrianová

6. ročník

Klenová